

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 382. Trombonist en arrangeur James Louis Johnson zijn we, in tegenstelling tot Hampton Hawes en Horace Silver in voorafgaande afleveringen, verschillende keren tegen gekomen. Al in 248 met zijn Beboppers van 28 juni '46, in 348 en 350 met de Miles Davis 'Birth of the Cool Band' van '49 en '50, laatstelijk in 353 met het Sextet van Miles Davis, 17 januari 1951. In deze en de volgende aflevering horen we de eerste echte Bebop-trombonist, in status en geschiedenislijn de opvolger van swing-trombonist Dickie Wells, zijn steeds belangrijker rol gaan spelen. Omdat hij al vroeg zijn arrangementen alleen signeerde met de initialen van ~~XXXXXXXX~~ James Johnson, werd hij Jay Jay genoemd, J.A.Y., woord, geformeerd uit de klank van een letter. Jay Jay Johnson werd 22 januari 1924 geboren in Indianapolis, Indiana, begon met pianolessen in 1935, om op zijn 14e, in '38 dus, trombone te gaan spelen. Waar hij nu 50 jaar mee bezig is, en dat zeg ik omdat hij na jaren studio-werk en arrangeren, niet lang geleden zijn comeback maakte als 'working musician'. 'On the road'. In deze aflevering muziek uit drie sessions van 1949, Johnson had toen sinds 1941 een carrière achter zich bij Clarence Love, Snookum Russell, als free-lancer, Benny Carter, Count Basie en Illinois Jacquet. In NYC op 11 mei '49 speelde hij vier stukken voor Savoy, naast hem als blazer de tenorsaxofonist die in januari debuteerde op de plaat met Babs Gonzales: Sonny Rollins, 19 jaar oud. John Lewis was de pianist, Gene Ramey op bas, Shadow Wilson-drums. We mogen aannemen dat Johnson alle vier de stukken arrangeerde, maar twee themas kwamen van Rollins. Het eerste is "Audubon".

plaat 1 Jay Jay Johnson's Beboppers: Audubon (Sonny Rollins)

B/1 - 2:45 - Savoy MG 12106

"Audubon", thema van Sonny Rollins, genoemd naar de ornitholoog en schilder John James Audubon, midden vorige eeuw, waar in heel Amerika vooral veel parken naar genoemd zijn. Nu Jimmy McHugh's "Don't blame me".

zelfde Jay Jay Johnson's Beboppers: Don't blame me (Jimmy McHugh)

B/2 - 2:47 - idem

"Don't blame me". Opnieuw een stukje van de 19 jarige Sonny Rollins, oorspronkelijk altsaxofonist, hij speelde twee jaar tenor ten tijde van deze Jay Jay Johnson-session. Dit is "Goof Square".

zelfde Jay Jay Johnson's Beboppers: Goof Square (Sonny Rollins)
B/3 - 2:24 - idem

"Goof Square" van Sonny Rollins, en ik weet niet of dit over een mislukt plein gaat, dan wel over een un-hip persoon (square) die aangemoedigd wordt mis te kleunen. Goof als opdracht. Het vierde en laatste stuk van de session was van Johnson zelf: "Bee Jay".

zelfde Jay Jay Johnson's Beboppers: Bee Jay (J.J.Johnson)
B/4 - 2:25 - idem

"Bee Jay", 'Bee' geschreven als ^{ONS}Bij, met dubbel e. Jay Jay Johnson's Beboppers voor Savoy in NYC, 11 mei 1949. Jay Jay Johnson-trombone, Sonny Rollins-tenorsaxofoon en hier op de plaat met zijn eerste compositie, John Lewis-piano, Gene Ramey-bas, Shadow Wilson-drums. Opvallend dat Johnson geen enkel stuk ~~op~~ open trombone speelde, alles met demper. Bij de tweede, vijf dagen later, veranderde dat. Onder dezelfde naam 'Beboppers' nu een sextet: Kenny Dorham-trompet, Jay Jay Johnson-trombone, Sonny Rollins-tenorsaxofoon, John Lewis-piano, Leonard Gaskin-bas, Max Roach-drums. Ik koos drie stukken, alle van Johnson zelf, en het eerste doet sterk aan de klank van de Miles Davis 'Birth of the Cool'-sessions denken, zelfs Dorham speelt een beetje à la Miles. "Elysee".

plaat 2 Jay Jay Johnson's Beboppers: Elysee (Jay Jay Johnson)
1/1 - 3:07 - Prestige P-24067

"Elysee". Nu: "Fox hunt".

zelfde Jay Jay Johnson's Beboppers: Fox hunt (Jay Jay Johnson)
1/3 - 2:24 - idem

"Fox hunt". Tenslotte een Jay Jay Johnson-stuk dat verdacht veel lijkt op Dizzy Gillespie's "Bebop": "Opus five".

zelfde Jay Jay Johnson's Beboppers: Opus five (Jay Jay Johnson)
1/4 - 2:40 - idem

"Opus five", Jay Jay Johnson's Beboppers voor New Jazz in NYC, 26 mei 1949, met Kenny Dorham-trompet, Jay Jay Johnson-trombone, Sonny Rollins-tenorsaxofoon, John Lewis-piano, Leonard Gaskin-bas, Max Roach-drums. Als afsluiting twee stukken uit de New Jazz-session van 17 oktober, weer met een kwintet. Naast Jay Jay Johnson nu Sonny Stitt op tenorsaxofoon, in de ritmesectie John Lewis-piano, Nelson Boyd-bas, Max Roach-drums. Dit stuk van Johnson is op de accoorden van "Indiana": "Teapot".

- plaat 3 Jay Jay Johnson's Beboppers: Teapot (Jay Jay Johnson)
je A/2 - 3:01 - Sonet SXP 2805
En na "Teapot" een blues die binnen het Bop-idiom wel zeer 'down home' genoemd kan worden. "Blue mode".
- zelfde Jay Jay Johnson's Beboppers: Blue mode (Jay Jay Johnson)
B/1 - 2:48 - idem
"Blue mode", uit de New Jazz-session in NYC, 17 oktober 1949, door de Jay Jay Johnson Beboppers. Jay Jay Johnson-trombone, Sonny Stitt-tenorsaxofoon, John Lewis-piano, Nelson Boyd-bas, Max Roach-drums. Volgende keer de fameuze Sextet-session voor Blue Note uit 1953 met Clifford Brown. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 382, MdR.

0 0 0 0 0

NA 98751
30:26
open 04.02.88